

endnu at udbetale til Kasserne i Slesvig 70 Millioner. Det vil sige, at der skulde være tilbage af Kassebeholdningen til Udredelse af den egentlige Erstatning og til andre Formaal 280 Millioner. Der kan da neppe være Tvivl om, at det udelukkende er Hensynet til, at Pengene skal være disponible og disponible nu, og være disponible i en fremmed Valuta, der gør Optagelsen af Laanet nødvendig. Thi det er ganske sikkert rigtigt, hvad Finansministeren sagde, at hvis vi havde disponible Penge herhjemme og for dem skulde købe fremmed Valuta, kunde vi derigenem komme til at bringe Valutakursen yderligere ned.

Det forekommer mig efter de Oplysninger, som Statsministeren har givet, at de Udbetalinger, han regner med i Anledning af Genforeningen, vil blive betydelig større end oprindelig udregnet. Men heller ikke dette skyldes en fejlagtig Opfattelse af vore Forpligtelser eller en fejlagtig Vurdering af de Værdier, vi skal betale for; det skyldes atter vor Valutas daarlige Kurs, der, da vi skal betale i fremmede Penge, kommer til at forøge vor Byrde. Dette Lovforslag er altsaa i dobbelt Henseende en ubehagelig Mindelse om vor Valutapolitik's daarlige Kurs. Det er en Betaling for vor Valutapolitik.

Lovforslaget fører ind i de danske Statslaans Række et Laan af ganske ukendt Art. En saadan Rentefod eksisterede ikke tidligere for os, og naar dertil lægges, at vi ikke blot skal overtage Laanet til en lavere Kurs, men endvidere betale det tilbage til en højere Kurs, giver det tilsammen en Type af en i allerhøjeste Grad ubehagelig Karakter. Desuden kommer dertil det usikre Moment, som dette Statslaan fører ind i vore Finanser. Dog tror jeg ikke, at denne Usikkerhed just har den Karakter, som Finansministeren angav, idet han talte om, at det var usikkert, hvad Laanet egentlig kom til at koste, om det blev 8 pCt. eller, hvis Valutaen forandrer sig, mindre, maaske helt ned til $4\frac{1}{2}$ pCt., hvis vi kom tilbage til den almindelige Værdi af vore Penge.

Denne Betragtning vilde give hele Laanet Karakteren af et Spekulationslaan, hvis Pengene skulde bruges her i Landet. Thi hvis vi i Øjeblikket optog et Laan i Amerika paa 25 Mill. Dollars, og Staten derefter kunde sælge dette Beløb her i Landet for 180 Mill. Kr. og senere skulde betale Amerika 25 Mill. Dollars tilbage og kunde afgøre det med 100 Mill. Kr. i danske Penge, saa vilde der der-

ved være en faktisk Gevinst for Staten; det vilde have været en heldig Spekulation, der dér var gjort, eller, rettere sagt, da vilde hele den Betragtning, Finansministeren har gjort gældende, at Renteudgiften faktisk vil falde med Valutakursen, være rigtig.

Men saadan er Forholdet ikke. De 25 Mill. Dollars skal ikke ind her i Landet, de kommer slet ikke hertil, de maa holdes i Reserve i den fremmede Valuta, hvori vi optager Laanet, for at betales — saaledes lyder Finansministerens Ord og Bemærkningerne til Lovforslaget — til det Land, som Commission des réparations anviser os, Belgien, i den fremmede Valuta. Der er da ingen som helst Anledning for os til at omsætte Laanet i danske Penge og sige, at hvis disse Penges Værdi stiger, saa bliver Rentefoden lavere. Det er at give et Indtryk af, at dette Laan eventuelt vil kunne blive billigere, end det nogen Sinde vil blive; thi Renten kan aldrig komme under 8 pCt., den vil derimod faktisk — og dette giver os i Virkeligheden et Indtryk af vor Valutas Stilling —, saa længe vor Valutakurs er, som den nu er, blive meget højere end 8.

De 25 Mill. Dollars i Guld, som er det, vi overtager, og som er det, vi skal betale videre — at det ikke er det hele Beløb, vi skal betale videre, ved jeg, men dette spiller ingen Rolle for Betragtningen —, vil sige 94 Mill. Kr. 8 pCt. af de 25 Mill. Dollars er 2 Mill. Dollars; det vil sige, at der skal betales i Rente $7\frac{1}{2}$ Mill. Kr. om Aaret. Men da vi skal erlægge Renten, de 2 Mill. Dollars, efter vore Penges Værdi, kommer vi i Øjeblikket til at betale ca. $14\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Dette vil sige, at Renten af de 25 Mill. Dollars i Guld, som vi faar, faktisk bliver noget over 15 pCt. Dette er et Udtryk for, hvad Valutasituationen koster Landet: at vi faktisk for at faa 25 Mill. Dollars i Guld maa betale over 15 pCt. derfor i Amerika, ja, endnu mere, idet jeg her slet ikke har regnet med, at vi kun faar 95 pCt. af Pengene og senere skal betale 110 eller 107 tilbage. Jeg gør opmærksom paa, at den Rente, som vi faktisk betaler af disse Guldpenge, det Beløb, jeg nævnte, kan synke til 8 pCt., men aldrig derunder. Fiktionen om en lavere Rente fremkommer kun derved, at man omregner Pengene til danske Penges Værdi, skønt de ikke skal betales i danske Penge, men i fremmede.

Laanet vil komme til at lægge en betydelig Byrde paa os, navnlig saa længe det skal forrentes og tilbagebetales efter en daarlig Kurs. En betydelig Byrde, nemlig ca. $14\frac{1}{2}$ Mill. Kr. aarlig